

om Stemningen her.

Herr. Leuthen betonedede atter, at man skulde læge imod Lovforslaget med de Fordele, det bragte.

Herr. August Hansen henviste til den Vanskelighed, der ofte opstaar ved Afgjørelsen om, hvor en Person er forsørgelsesberettiget.

Herr. Høgebro og Herr. Leuthen vexlede nogle Bemærkninger om, at Lovforslaget intet indeholdt om Navnet.

Herr. Lucistrup rettede en streng Anklage mod Kvindene, fordi de ikke traadte aktivt nok op ideres egen Sag. De skulde benytte de Rettigheder, de havde. Til dem hørte Ytringsfriheden. Havde de ikke Mod til at tale fra en Talerstol, — men oplæste, hvad de havde at forebringe — kunde de ikke med Vægt fordre politiske Rettigheder. De maatte og skulde tale og fremsætte deres Fordringer. De maatte ogsaa skrive mere. Kvinder skrev nok endel i „Kv. og L.“; men de maatte ud i Dagspressen, sorlig i Provinspressen, for derigjennem at bearbejde Stemningen rundt om i Landet. Dernæst skulde der privat agiteres for Lagen. Pengesbidrag skulde ydes rigelige.

Frk. A. Brun spurgte om Anklagen ramte dem, der i andre Foreninger, talte om andre Ting, der dog bunde i Kvindesagen.

Herr. Lucistrup havedede, at de Kvinder, der kunde og vilde tale offentlig burde stille sig til „D. Kv.'s Tjeneste.

Frk. A. Brun meddelte, at hun i den nærmeste Fremtid skulde holde to Foredrag, hvoraf det ene omhandlede